Συνέντευξη με τον Erich, βοηθό σύνταξης στο «Der Stü rmer» , Νυρεμβέργη, 1988.

«Είμαι στην ευχάριστη θέση να πω ότι η Der Stü rmer, περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη καθημερινή ή εβδομαδιαία εφημερίδα, έχει καταστήσει σαφή τον κίνδυνο του Ιουδαϊσμού στους ανθρώπους με απλό τρόπο. Χωρίς τον Julius Streicher και τον επιθετικό του, η σημασία της λύσης του εβραϊκού ζητήματος θα ήταν πραγματική για πολλούς. Οι πολίτες δεν θα αντιμετωπίζονται τόσο επικριτικά όσο όσοι αυτή το είναι ελπίζω λοιπόν θέλουν να μάθουν την αβέβαιη αλήθεια για το εβραϊκό ζήτημα θα διαβάσουν το Der Stü rmer» .

- Albert Forster, ο Gauleiter του Danzig, 1937.

Τα γραφεία της εφημερίδας «Der Stü rmer» στο Γκντανσκ, γύρω στο 1935

Ευχαριστώ που με άφησες να σου μιλήσω. Τι σας έκανε να θέλετε να ασχοληθείτε με την εφημερίδα;

Έριχ: Θα είσαι ο μόνος που θα το ακούσει αυτό. Ήμουν φοιτητής δημοσιογραφίας και γνώρισα τον Phillip Rupprecht, ο οποίος είχε τις ίδιες πολιτικές ιδέες με εμένα. [Ο Ρούπρεχτ σχεδίασε κυριολεκτικά χιλιάδες εβραϊκές καρικατούρες για το Der Stü rmer με το ψευδώνυμο «Fips» . Ζωγράφισε επίσης για το διάσημο παιδικό βιβλίο «T he T oadstool» από το 1938.] Μου σύστησε τον Julius Streicher το 1936. Έγινα δεκτός στο προσωπικό και προσλήφθηκα ως βοηθός του Ερνστ Χάιμερ.

[Ο Χάιμερ έγραψε για το Der Stü rmer, αλλά έγραψε επίσης το παιδικό βιβλίο «Der Giftpilz» μεταξύ άλλων βιβλίων από το Τρίτο Ράιχ.] Έζησα σε ένα μέρος της Νυρεμβέργης που ονομαζόταν Fü rth, το οποίο είχε μεγάλο εβραϊκό πληθυσμό σε σύγκριση με την πόλη της Νυρεμβέργης. Με ενδιέφερε η ιστορία και ιδιαίτερα οι Εβραίοι της Ευρώπης. Ο Στράιχερ ήταν πολύ χαρούμενος που γνώρισε έναν νεαρό που ήταν εξίσου ενθουσιασμένος με αυτά τα θέματα όπως κι εκείνος. Δούλευα στην εταιρεία εφημερίδων και μιλούσα συχνά στον Ερνστ στο τηλέφωνο, ο οποίος μου ζήτησε να του κάνω κάποια έρευνα για ένα θέμα για το οποίο ήθελε να γράψει. Πέρασα πολύ χρόνο στα αρχεία, μελετώντας χειρόγραφα που αφορούσαν το θέμα των Εβραίων και του Χριστιανισμού. Θα επίσης συχνά πληρώνονται για να ταξιδέψουν για να κάνουν έρευνα. Η Der Stü rmer ήταν μια δημοφιλής εφημερίδα στη Γερμανία και αργότερα στην Ευρώπη.

Ο Philipp Rupprecht ήταν με το ψευδώνυμο Fips
Κύριος σκιτσογράφος της αντιεβραϊκής εβδομαδιαίας εφημερίδας Der απεργός

Θα περιέγραφες τον εαυτό σου ως αντι-Εβραίο;

Έριχ: Όχι, δεν νομίζω, και επιτρέψτε μου να σας εξηγήσω. Αγαπώ πρώτα τους ανθρώπους μου και θέλω να τους προστατεύσω λέγοντας την αλήθεια. Αυτό δεν σημαίνει ότι τη μισώ που λέει την αλήθεια. Πρέπει πάντα να αγαπάμε πρώτα τους ανθρώπους μας, αλλά όχι να τους μισούμε. Μισούσαμε αυτό που συνέβαινε στους ανθρώπους μας και αυτό μας οδήγησε στους Εβραίους που ήταν πίσω από αυτό. Όπως πολλοί άλλοι Γερμανοί, μπορούσα να πω ότι κάτι δεν πήγαινε καλά με αυτήν την ομάδα. Ήταν μια μικροσκοπική μειοψηφία σε αυτή τη χώρα, αλλά κατείχαν το μεγαλύτερο μέρος της εξουσίας και του πλούτου, και κρύφτηκαν με πονηριά πίσω από μια μάσκα, ας πούμε έτσι. Έβαλαν την εικόνα του φτωχού, ανίσχυρου και ανοιχτού σε όλες τις ιδέες. Ωστόσο, οι πράξεις τους ήταν πολύ διαφορετικές.

Προσπάθησαν να δράσουν και να δείχνουν Γερμανοί όσο καλύτερα μπορούσαν, αλλά τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους τους έδιναν ξανά και ξανά. Ήθελαν ο ένας τον άλλον

Περίπτερο εφημερίδων στο Βερολίνο, 1929

δεν συμμορφωνόταν πλήρως και πολλοί εργάστηκαν για να παραμείνουν αόρατοι καταστρέφοντας τον πολιτισμό μας. Έγιναν πιο τολμηροί και ζήτησαν την εξάλειψη του πολιτισμού μας. Ο Χριστιανισμός δέχτηκε επίθεση, όπως και η Εκκλησία. Λένε ότι διείσδυσαν στην Εκκλησία για να την καταστρέψουν από μέσα. Μερικοί ιερείς απομακρύνθηκαν καθώς δεν μπορούσαν να αποδείξουν ότι ήταν Άριοι και είχαν όλα τα χαρακτηριστικά ενός Εβραίο. Έτυχε να είναι αυτοί που προπαγάνδιζαν τον φυλετικό αφανισμό και την ομοφυλοφιλία στους οπαδούς τους.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1920 δεν μπορούσαν να ξεφύγουν από την εβραϊκή επιρροή στις μεγάλες πόλεις. Ήταν οι σκηνοθέτες, οι τραπεζίτες, οι δικηγόροι, οι μεσίτες και όλοι οι άλλοι πλούσιοι επιχειρηματίες. Ο λόγος που το ήξερα αυτό είναι επειδή ο πατέρας μου πέθανε στον πρώτο πόλεμο, η μητέρα μου πέθανε το 1919 λόγω του αγγλικού αποκλεισμού που άφησε πολλούς υποσιτισμένους και άρρωστους και έτσι με μεγάλωσαν οι παππούδες μου. Ο παππούς μου γνώριζε πολύ καλά τους Εβραίους και με έμαθε πώς να τους βλέπω. που ήταν συνηθισμένο στην Ευρώπη εκείνη την εποχή, δεν μπορούσαν να κρυφτούν αρκετά βαθιά. Με έμαθε να ψάχνω για τα σκούρα μάτια και τη γαντζωμένη μύτη, το χρώμα του δέρματος, τα μάτια με χάντρες, τα αυτιά των αρουραίων και τα ονόματα που είχαν πάρει. Οι Εβραίοι είναι εύκολα αναγνωρίσιμοι καθώς παρουσιάζουν φυλετικά χαρακτηριστικά. προσπαθούν να ενωθούν για να το αλλάξουν αυτό, αλλά τα χαρακτηριστικά αναδεικνύονται.

Bernhard "Isidore" Weiss

Έτσι μπορούσα να δω στις εφημερίδες ότι οι Εβραίοι υπερεκπροσωπούνταν κατάφωρα στη Γερμανία.

Ακόμη και οι μαστροποί, οι εγκληματίες και οι παιδεραστές ήταν σε μεγάλο βαθμό Εβραίοι. Ήταν τόσο κακό που ένας Εβραίος αρχηγός της αστυνομίας εγκαταστάθηκε στο Βερολίνο για να υποβαθμίσει και να συγκαλύψει τα εγκλήματα που διέπραξαν. Εργάστηκε ακούραστα για να βάλει τέλος στους Ναζί στο Βερολίνο και στη συνέχεια έφυγε από τη χώρα όταν τελείωσε το παιχνίδι.
Γνώριζα αυτό το πρόβλημα, αλλά ποτέ δεν μισούσα τους Εβραίους. Έχω εργαστεί για να αποκαλύψω την υποκρισία τους και τον κρυφό πόλεμο που έκαναν εναντίον του λαού μας.

O Julius Streicher κατά τη διάρκεια μιας εκδρομής το 1935

Τι άλλο γνωρίζετε για τον Julius Streicher;

Έριχ: Ήταν καλό αφεντικό, πολύ φιλικό και αργό στο θυμό. Έκανα πολλά λάθη από νωρίς και αυτός και ο Ερνστ ήταν πολύ επιεικής και ήταν υπέροχοι δάσκαλοι. Πολλά λέγονται για τον Στράιχερ σήμερα, οι Σύμμαχοι είχαν ειδικούς ανθρώπους που έψαχναν σε όλη την Ευρώπη για τυχόν κουβέντες γι 'αυτόν. Όπως γνωρίζετε, εκτελέστηκε ως μάρτυρας στην αγχόνη.

Φαντάσου το. Ήταν ένας ιδιώτης επιχειρηματίας που διηύθυνε μια νόμιμη εφημερίδα και οι νικητές μπορούσαν να τον σκοτώσουν μόνο και μόνο επειδή έλεγε τη γνώμη του

δημοσίευσε. Η υποκρισία των νικητών είναι πραγματικά εκπληκτική.

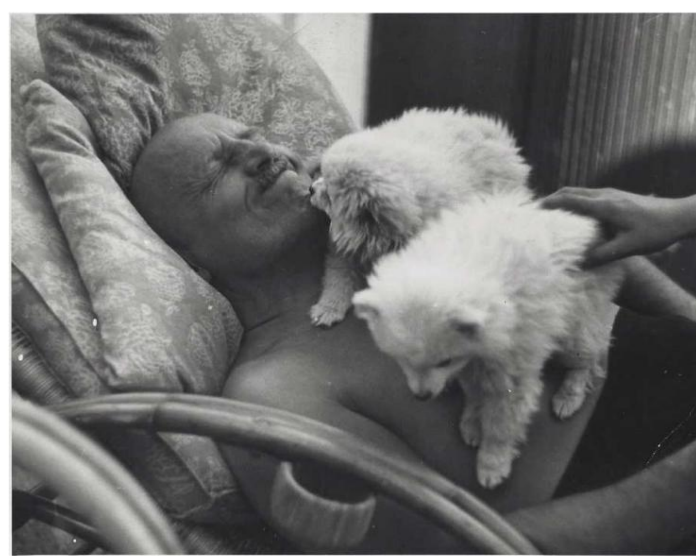
Ο Strider ήταν πολύ δημοφιλής και ήταν καλεσμένος σε πολλές γιορτές και δείπνα, ειδικά καθώς ανήκε στην παλιά φρουρά και ήταν φορέας του Τάγματος του Αίματος. Μιλούσε συχνά για τους πλούσιους και

διάσημους που γνώριζε, ακόμη και στο εξωτερικό, για το πόσο φυλετικά συνειδητοποιημένοι ήταν οι άνθρωποι. Η γυναίκα του μας έφερνε συχνά λιχουδιές, οι γιοι του δούλευαν επίσης στην εφημερίδα και έγραφαν ιστορίες ή δακτυλογραφημένα κείμενα. Αρχικά είχαμε μια κοπέλα που την έλεγαν Adele που έγινε προσωπική του γραμματέας και ήρθε στη φάρμα του αργότερα στον πόλεμο.

Πάντα μας έδινε μπόνους τα Χριστούγεννα και φρόντιζε να ικανοποιείται κάθε ανάγκη μας. Θυμάμαι μια φορά που πήγαινα να δουλέψω με μερικά δείγματα άρθρων του Ερνστ όταν προσπάθησα να μπω σε ένα τραμ και έπεσα το φάκελο και σκόρπισα το περιεχόμενο. Ο οδηγός με φώναξε και με επέπληξε που τον σταμάτησα. Σκέφτηκα ότι ήταν αγενείς και κακοί τρόποι και αναστατώθηκα όταν έφτασα στο γραφείο. Ο Στράιχερ ρώτησε τι ήταν ο κώλος μου και του είπα τα πάντα. Τηλεφώνησε στο γραφείο του οδηγού και ζήτησε να τον καλέσει ο επικεφαλής της εταιρείας τραμ. Δέκα λεπτά αργότερα ο οδηγός τηλεφώνησε και του είπαν να αναρωτηθεί για τους τρόπους του οδηγού.

Πραγματικά δεν έχω τίποτα κακό να πω για τον άνθρωπο, σήμερα λέγεται ότι πολλοί στο κόμμα δεν τον συμπάθησαν. Είχε τα ελαττώματά του και επειδή ήταν δημοφιλής, κυκλοφόρησαν πολλές φήμες για αυτόν. Πάντα αναρωτιόμουν αν ισχυροί Εβραίοι, που είχαν ακόμα τα αυτιά κάποιων κομματικών στελεχών, διέδιδαν αυτές τις φήμες. Ήταν πολύ καλό αφεντικό. Θυμάμαι επίσης ότι χρησιμοποιούσε κρατούμενους για να δουλέψει στη φάρμα του. Η Adele μου είπε ότι βρέθηκε σε μπελάδες επειδή τους έδωσε ελευθερία. Ο ένας ήταν από τη Γαλλία και του επέτρεψε να πάει σπίτι για να επισκεφτεί την άρρωστη μητέρα του.

Αυτή η φωτογραφία κλάπηκε μαζί με άλλους από το εξοχικό κτήμα του Στράιχερ από έναν Αμερικανό στρατιώτη. Ηχογραφήθηκαν τη δεκαετία του 1930.

Ο Στράιχερ φρόντισε να τη φροντίσουν καλά και να τον άφηνε να φύγει όποτε ήθελε. Παρείχε στους υπαλλήλους του, όπως τους αποκαλούσε, πάσο για να κάνουν ταξίδια. Ένας από αυτούς πήγε σε ένα παλιό μοναστήρι στο Rothenberg για να πάρει μια ειδική μπύρα. Εκεί συνάντησαν έναν προσεκτικό αστυνομικό ο οποίος ήταν αναστατωμένος που οι κρατούμενοι έτρεχαν σαν να ήταν σε διακοπές. Τιμωρήθηκε για αυτό, αλλά δεν τον ένοιαζε γιατί δεν ήταν σκληρός. Μερικές φορές έρχονταν στην εφημερίδα για να καθαρίσουν και να κάνουν συντήρηση, μετά γευματίζαμε μαζί τους. Μερικές από τις κοπέλες ήταν αμειβόμενες εργάτριες από την Ανατολή και πολύ δημοφιλείς.

Ανέφερες ότι τα στελέχη του κόμματος δεν τον συμπάθησαν, όπως άκουσα. Μπορείτε να σχολιάσετε;

Έριχ: Ναι, όπως γνωρίζετε, μπήκε σε μπελάδες γιατί έφερε στο φως παραπτώματα που έβλεπε σε άλλους. Αλλά ζούσε σε ένα γυάλινο σπίτι και όταν επιτέθηκε στους κακούς της κυβέρνησης, τον κυνήγησαν. Θυμάμαι ότι κατά τις ταραχές του Νοεμβρίου του 1938 [το σο

που ονομάζεται «Kristallnacht»] χειροκρότησε τις επιθέσεις και είπε ότι ήταν νόμιμη αγανάκτηση. Αργότερα κατηγόρησε άλλους ότι ενθάρρυναν τις ταραχές που έπληξαν την εικόνα της Γερμανίας και στη συνέχεια επεσήμαναν άνετα ότι τους είχε ενθαρρύνει. Αυτό ήταν ντροπιαστικό για τους γιους του.

Άκουσα ότι είχε λογομαχία και με τον Υπουργό Ράιχ Γκέρινγκ. Ο Γκέρινγκ ήταν ένας πλούσιος αριστοκράτης που είχε πολλούς Εβραίους φίλους και δεν του άρεσε να τους βλέπει απαξιωμένους. Επιτέθηκε στον Στράιχερ και αυτές οι επιθέσεις ανταποκρίθηκαν. Ο Γκέρινγκ ήταν πάντα στο προσκήνιο όταν επρόκειτο για νέα πράγματα στο Ράιχ. Παρακολουθούσε μια έκθεση νοσοκομείου όταν ο Στράιχερ του πρότεινε να αποκτήσει την κόρη του αφύσικα αφού είδε μια νέα τεχνολογία. Αυτό εξόργισε τον Γκέρινγκ και προσπάθησε να κλείσει την εφημερίδα.

Είχε επίσης την κακή συνήθεια της πρώην φάρμας του Julius Streicher στο Fü rth (Pleikershof), που τώρα χρησιμεύει ως πεδίο εκπαίδευσης για τον εαυτό του σε αγροτικές διαμάχες μεταξύ των Εβραίων. Φωτογραφία που τραβήχτηκε το 1946, κατά τη διάρκεια της αποστολής αποζημιώσεων των ΗΠΑ. να παρέμβει και η θέση του για τον Έντουιν Πάουλι ήταν Πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Επιτροπή Αποζημιώσεων των Συμμάχων από το 1945 έως το 1947 (αυτή που χρησιμοποιούσε για να μεταφέρει την άποψή του, επιτροπή που αξιολογούσε τις αποζημιώσεις που οι δυνάμεις του Άξονα μπορούσαν να αντέξουν οικονομικά να πληρώσουν στους νικητές). που μερικές φορές είχε ως αποτέλεσμα και τα δύο μέρη να είναι έξαλλα μαζί του επειδή παρενέβη. Εξαιτίας αυτών των προβλημάτων, απολύθηκε από ηγετική θέση στο κόμμα και τέθηκε επικεφαλής της εφημερίδας. Μετά από αυτό έγινε πιο αποτραβηγμένος και όταν πέθανε η γυναίκα του το 1943 παρέμεινε στη φάρμα του. Έπειτα έγειρε όλο και περισσότερο στην Adele, η οποία δεν την πείραζε, καθώς ήταν πολύ προσεκτικός άνθρωπος και η φύση της ήταν να γιατρεύει τον πόνο.

Πάντα αναρωτιόμουν για την Kristallnacht. Τι θυμάσαι και σε στήριξε ο Στράιχερ;

Eric: Ναι και όχι. Στην αρχή χαιρέτισε τις ταραχές, λέγοντας ότι μισούσε αυτό που είχαν κάνει οι Εβραίοι, αλλά δεν ήθελε επίσης κακό Τύπο για τον Χίτλερ και τον ναζισμό. Κατηγόρησε την τεμπελιά των στελεχών του κόμματος ότι δεν ενήργησαν αρκετά γρήγορα για να σταματήσουν τις ταραχές. Εδώ στη Νυρεμβέργη, εβραϊκές συναγωγές πυρπολήθηκαν, όπως και μερικά εβραϊκά καταστήματα, και οι Εβραίοι που αντιτάχθηκαν στον όχλο δέχθηκαν επίθεση, κάποιοι σκοτώθηκαν. Ωστόσο, θέλω να σας πω πώς προέκυψε, γιατί υπάρχουν πολλά περισσότερα από όσα φαίνονται στο μάτι. Από τις πρώτες μέρες του Ναζιστικού Κόμματος, η δολοφονία όσων ήταν εύκολοι στόχοι ήταν μια τακτική που χρησιμοποιούσαν οι εχθροί τους. Ως απόδειξη αυτού, στο Μόναχο φυλασσόταν μεγάλο βιβλίο μαρτύρων. Μόλις εκλέχτηκε ο Φύρερ, οι Εβραίοι σε άλλες χώρες κήρυξαν τον πόλεμο και άρχισαν να σκοτώνουν τους αξιωματούχους μας, και αυτό συνέβαινε πιο συχνά από ό,τι θέλουν να παραδεχτούν οι εφημερίδες. Ακόμη και στη Γερμανία έγιναν δολοφονίες το 1933, αν και ο Χίτλερ προσπάθησε να βρει λύσεις με τους Σιωνιστές.

ERNST EDU ARD vom RAT H (1909-1938). Γερμανός διπλωμάτης. Το πτώμα του Raths σε νοσοκομείο του Παρισιού μετά από θανάσιμα πυρά από τον Herschel Grynszpan, Νοέμβριος 1938.

Η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι ήρθε τον Νοέμβριο του 1938, όταν ο Rath [γερμανός διπλωμάτης στη Γαλλία] δολοφονήθηκε και ήταν διάσημος, οπότε αναστάτωσε πολλούς. Ο Τύπος προσπάθησε να μην κάνει μεγάλη υπόθεση, αλλά η πράξη δεν μπορούσε να υποβαθμιστεί, καθώς ο δολοφόνος του ήταν και πάλι Εβραίος. Αυτό συνέβη

σε μια από τις πιο ιερές μέρες για το πάρτι. Πολλοί φοιτητές, νυν και πρώην άνδρες των SA και πολίτες άρχισαν να ξεσηκώνονται και να επιτίθενται σε οτιδήποτε εβραϊκό. Αργότερα συνελήφθησαν Εβραίοι για γκράφιτι κατά του Χίτλερ. Ζωγράφιζαν στο δρόμο ή σε τοίχους, οπότε αναγκάζονταν να καθαρίσουν τη βρωμιά. Τώρα δείχνουν τις φωτογραφίες ως απόδειξη της δίωξης.

Μπορώ να επιβεβαιώσω ότι είδα το πλήθος εδώ στη Νυρεμβέργη που ήταν παρέα εκεί έξω. Λένε ότι θύμωναν όσο περισσότερο τριγυρνούσαν. Αργότερα, όταν κοίταξα έξω από το παράθυρο, είδα καπνό να βγαίνει από τη συναγωγή και ήξερα ότι της είχαν βάλει φωτιά.

Τα ερείπια της ορθόδοξης συναγωγής στην Essenweinstraß e, Fü rth μετά το "Κρυστάλλινη Νύχτα"

Άκουσα την πυροσβεστική να έρχεται, αλλά δεν μπορούσαν να κάνουν πολλά. Ο Στράιχερ μας κάλεσε στην εταιρεία για να γράψουμε άρθρα γι' αυτό, αλλά εξοργίστηκε επίσης από αυτή την έκρηξη τυφλής οργής. Ένιωθε ότι χρειαζόταν μια πιο προσεκτική και πειθαρχημένη προσέγγιση για να διώξουν τους Εβραίους από την πόλη. Γνωρίζω ότι διέταξε την κατεδάφιση μιας συναγωγής. Νομίζω ότι παραβίασε τους κανονισμούς χωροθέτησης ή κάτι τέτοιο. Αυτό το χρησιμοποίησε ως παράδειγμα για να σπάσει τη δύναμή τους.
Οι Εβραίοι της Γερμανίας είδαν τη δίκαιη οργή τους για τους Εβραίους τρομοκράτες και ποιος θα μπορούσε να ξεχάσει την υπεράσπιση του μαρξισμού;

Στη χώρα σας, οι Ιάπωνες πολίτες έπρεπε να υπομείνουν μίσος για ένα γεγονός που δεν προκάλεσαν. Αυτό δείχνει πόσο οι συλλογικές ενοχές στοιχειώνουν τους ανθρώπους. Ορισμένοι στο εργατικό δυναμικό δεν μπορούσαν να διακρίνουν μεταξύ των δύο. Ειδικά οι γιοι του πίεσαν για άρθρα που ζητούσαν την πλήρη απομάκρυνση όλων των Εβραίων από το Ράιχ και όλες τις χριστιανικές χώρες. Για κάποιους δεν υπήρχε «καλός Εβραίος» και έπρεπε όλοι να αναγκαστούν να επιστρέψουν στις χώρες από τις οποίες προέρχονταν.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα αυτά, πιστεύετε ότι συνέβη το Ολοκαύτωμα και αισθάνεστε υπεύθυνοι για αυτό;

Erich: Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί με αυτήν την ερώτηση γιατί δεν είναι δυνατόν να μιλήσουμε ανοιχτά γι 'αυτό. Δεν ήξερα τίποτα για το τι συνέβαινε στα στρατόπεδα. Ο Στράιχερ δεν το ανέφερε ποτέ και το μόνο για το οποίο μιλήσαμε ήταν η επιθυμία οι Εβραίοι να μεταφερθούν πίσω στην Ανατολή από όπου ήρθαν. Γνωρίζω ότι οι Εβραίοι απελαύνονταν από όλη την Ευρώπη, δεν το έκρυβαν αυτό, και το μόνο που μας είπαν ήταν ότι τους έστελναν ανατολικά για να επανεγκατασταθούν.

Και πάλι, δεν εκδιώχθηκαν όλοι οι Εβραίοι. αν υπηρετούσαν την αυτοκρατορία, ή ήταν απολιτικοί, ή ήταν παντρεμένοι με χριστιανό, έμεναν μόνοι.

Από συνομιλίες με άτομα που συμμετείχαν μετά τον πόλεμο, φαίνεται ότι το σχέδιο ήταν να φέρουν τους Εβραίους στη Ρωσία και να τους επανεγκαταστήσουν. Είχα έναν φίλο που εργαζόταν στο γραφείο των SS που έτρεχε αυτή τη δράση. Είπε μάλιστα ότι πολλοί πληρώθηκαν για να μετακομίσουν στην Παλαιστίνη. Οι εύποροι, που αναζητούνταν ως σφετεριστές και κλέφτες, τους κυνηγούσαν

T auentzien Girls (πόρνες κατώτερης τάξης) στη Βαϊμάρη Βερολίνο, δεκαετία του 1920

Αμερικής και Μεγάλης Βρετανίας και υποκίνησαν εναντίον του Χίτλερ από την ασφάλεια της νέας τους πατρίδας. Δεν έχω τύψεις, έχουμε πει την αλήθεια για την ιστορία αυτών των ανθρώπων όσο καλύτερα μπορούμε. Ήρθαν στη γη μας, συγκέντρωσαν τεράστιο πλούτο και μετά ξεκίνησαν πόλεμο εναντίον μας

επιβάλλοντας τον τρόπο ζωής τους σε εμάς. Κάθε φορά που γινόταν μια συνάντηση για να περιοριστούν τα δικαιώματα ή να δοθούν ειδικά προνόμια σε κάποια σκοτεινή ομάδα, οι Εβραίοι ήταν πάντα πίσω από αυτό. Πολέμησαν για τη διαστροφή των φύλων και σαγήνευαν τις παντρεμένες, τις χρησιμοποιούσαν και μετά τις πετούσαν σαν παλιό κουρέλι. Στην περίοδο της Βαϊμάρης, που αναφέρεται ως εβραϊκή εποχή, οι αυτοκτονίες εκτοξεύτηκαν καθώς οι γυναίκες ναρκώνονταν, χρησιμοποιούνταν για σεξ, κακοποιούνταν και πουλούσαν και οι άνδρες ήταν ανίσχυροι να το σταματήσουν καθώς οι αυστηροί νόμοι έκαναν έγκλημα το να μιλάνε εναντίον των Εβραίων.

Ήταν σχεδόν πάντα ένα εβραϊκό πρόσωπο ή όνομα πίσω από εγκλήματα όπως το λαθρεμπόριο, τα ναρκωτικά, το οργανωμένο έγκλημα, το σαδιστικό The Spider: Αυτό το

έργο τέχνης κοσμούσε το εξώφυλλο του τεύχους Ιουνίου 1935 του Der Stü rmer.

Η περιγραφή της φωτογραφίας έγραφε: σεξ, ομοφυλοφιλία, παιδική πορνογραφία, «πολλά θύματα κόλλησαν στο δίχτυ. Αποτυπώθηκε από κολακευτικούς τόνους. Σκίστε τον ιστό της απάτης, της δωροδοκίας και η πορνογραφία του εκβιασμού. Ελευθέρωσες τη γερμανική νεολαία » . κολλημένος. Θα παρατηρήσετε επίσης ότι τα σκέλη από τα σκέλη του ιστού περιέχουν τις λέξεις "κολακεία", "κολακεία", "υποσχέσεις" και "αγκαλιές". γίνεται σε αυτούς. Ήταν μια μικρή μειοψηφία, αλλά διέπραξαν τη συντριπτική πλειοψηφία αυτών των πράξεων. Κατάλαβα τον θυμό των ανθρώπων όταν το είδαν και χάρηκα που μπορούσα να βοηθήσω να ευαισθητοποιήσω περισσότερους ανθρώπους για αυτόν τον κίνδυνο. Αυτό που τους συνέβη δεν θα το ευχόμουν σε κανέναν, αλλά οι μισητές ηγέτες τους το προκάλεσαν καλώντας σε πόλεμο, κάτι στο οποίο οι Εβραίοι χρηματοδότες ήταν ιστορικά πολύ καλοί. Μας έκαναν ιερό πόλεμο και νίκησαν.

Με εξοργίζει που αυτοί οι άνθρωποι ήρθαν κοντά μας, μας έφαγαν, μας εκμεταλλεύτηκαν και όταν τους τιμωρήσαμε και τους εκθέσαμε, άρχισαν έναν πόλεμο για να καταστρέψουν αυτό που μισούσαν. Προκάλεσαν το θάνατο χιλιάδων ανθρώπων τους και στη συνέχεια μας κατηγόρησαν, φτιάχνοντας ιστορίες για φονικά εργοστάσια και μαζικές δολοφονίες. Έτσι μας εκδικήθηκαν, χρησιμοποιώντας τους δικούς μας φυλετικούς συγγενείς.

Τι έπαθες στον πόλεμο;

Έριχ: Δούλεψα στην εφημερίδα μέχρι το τέλος. Ήταν πολύ καλή δουλειά με πολλά προνόμια. Απαλλάχτηκα από τη στρατιωτική θητεία γιατί είχα καρδιακό φύσημα. Έμεινα στο Fü rth, το οποίο γλίτωσε από σφοδρούς βομβαρδισμούς επειδή πολλοί Εβραίοι ζούσαν ακόμα εκεί. Το 1940 υπέστησαν ζημιές και κατά τη διάρκεια του πολέμου έγιναν μερικές ακόμη επιθέσεις στο αεροδρόμιο και στα κοντινά εργοστάσια. Τα πράγματα δεν πήγαν άσχημα μέχρι το 1944, όταν οι Σύμμαχοι επιτέθηκαν σε ό,τι μπορούσαν.

Οι συνθήκες εργασίας ήταν πολύ καλές για μένα. Μόλις ολοκληρώθηκε ένα ζήτημα, μας δόθηκε χρόνος για να ανακάμψουμε. Γνώρισα μια όμορφη γραμματέα και ξεκίνησα μια σχέση το 1940. Το 1943 παντρευτήκαμε και ο Στράιχερ μας έστειλε στο Μπιαρίτζ για το μήνα του μέλιτος για δύο εβδομάδες. Αυτό περιελάμβανε χρήματα για φαγητό και επιπλέον και ήμασταν πολύ ευγνώμονες για αυτό.

Ο αδερφός της γυναίκας μου υπηρετούσε σε αντιαεροπορική μπαταρία εδώ στη Νυρεμβέργη. Ακούγαμε τα όπλα του να πυροβολούν συνεχώς κατά τη διάρκεια των αεροπορικών επιδρομών. Οι συναγερμοί έπεφταν τακτικά στη Νυρεμβέργη, κάτι που συχνά διέκοψε τη δουλειά μας και μερικές φορές οδηγούσε σε περιττούς θανάτους, καθώς οι άνθρωποι άρχισαν να απορρίπτουν τους συναγερμούς ως μη μας ανήκαν. Καθώς πλησίαζε το τέλος, σταματήσαμε την παραγωγή, νομίζω στις αρχές του '45, και φύγαμε σε ένα φίλο στο Haroldsburg. Χορδές

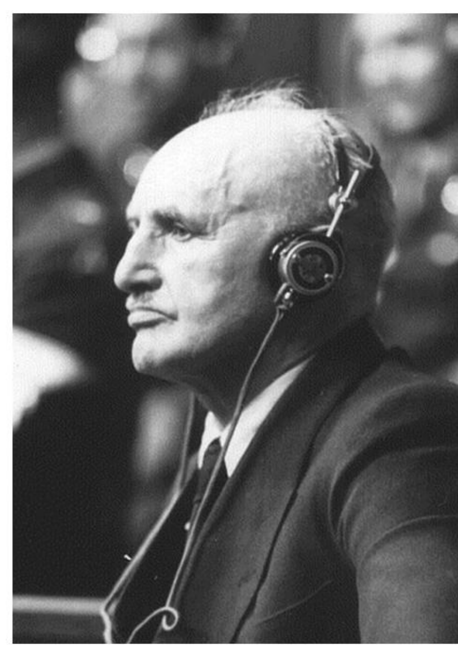
Destroyed Nuremberg

Αυτή η έγχρωμη εικόνα της κατεστραμμένης Νυρεμβέργης τραβήχτηκε από τον Αμερικανό φωτογράφο Ray D'Addario το καλοκαίρι του 1946, περισσότερο από ένα χρόνο μετά το τέλος των εχθροπραξιών στη Νυρεμβέργη. Δείχνει ξεκάθαρα τις πληγές που προκάλεσαν οι αεροπορικές επιδρομές. 41 επιθέσεις από αέρος καταγράφονται σε τυπικά έργα μεταξύ 1941 και 1945.

μας ευχήθηκε καλά και θυμάμαι ότι ήταν πολύ μοιρολατρικός και είπε ότι τελείωσε για αυτόν και πήγαινε να συναντήσει τον εχθρό.

Αυτή ήταν η τελευταία φορά που τον είδα. Ήταν στο δρόμο της επιστροφής στη φάρμα με τους γιους του, την Adele και μια από τις Ουκρανές. Είχε τελειώσει και για εμάς. Οι Σύμμαχοι ανάγκασαν τους πάντες να αποδείξουν τι είχαν κάνει κατά τη διάρκεια του πολέμου. Έδειξα το πιστοποιητικό απαλλαγής μου και είπα ότι έχασα τα άλλα έγγραφά μου στον βομβαρδισμό και ότι ήμουν απλός τυπογράφος. Δεν είχα όρεξη να πάω σε ένα από τα συμμαχικά στρατόπεδα. Διάβασα ότι αργότερα υπήρχαν προβλήματα με τους Εβραίους φρουρούς να χτυπούν Γερμανούς και κάθε είδους εκδικητικές ενέργειες.

Ήμουν αηδιασμένος με τα δικαστήρια και νόμιζα ότι ήταν φάρσα.
Η Γερμανία πήρε περισσότερους μάρτυρες για το μέλλον της πίστης μας.
Μια μέρα ο κόσμος θα μάθει ότι πέθαναν αθώοι και ήταν θύματα του εβραϊκού μίσους.

Την 1η Οκτωβρίου 1946, ο Julius Streicher ενημερώθηκε με τη μορφή ένοχης ετυμηγορίας ότι οι εχθροί του πολέμου είχαν αποφασίσει να τον σκοτώσουν. Στις 16 Οκτωβρίου 1946 έγινε η δικαστική δολοφονία στη Νυρεμβέργη με απαγχονισμό. Οι στάχτες του σκορπίστηκαν στο Wenzbach από τις δυνάμεις κατοχής των ΗΠΑ. Τα τελευταία του λόγια ήταν: «Χάιλ Χίτλερ! Αυτό πάει στον Το φεστιβάλ μου Purim 1946. I Θεό. Οι Μπολσεβίκοι μια μέρα θα σε κρεμάσουν κι εσένα» .

Ο επιθετικός

Τζούλιους Στράιχερ

Ο Φύρερ είναι

ζωντανός Ο Φύρερ δεν είναι νεκρός! Ζει στη δημιουργία του θεοσεβούς του πνεύματος. Θα αντέξει τη ζωή εκείνων που ήταν καταδικασμένοι από τη μοίρα να μην καταλάβουν τον Φύρερ όσο ήταν ζωντανός. Θα βυθιστούν στον τάφο και θα ξεχαστούν. Αλλά το πνεύμα του ηγέτη θα έχει επίδραση στο μέλλον και θα γίνει ο λυτρωτής του σκλαβωμένου λαού του και μια εξαπατημένη ανθρωπότητα.

Julius Streicher - The Political Testament (1945)